NAJCZĘŚCIEJ STOSOWANE OPERATORY I INSTRUKCJE W POLSKIM PSEUDOKODZIE

Nagłówek i zakończenie programu:	PROGRAM nazwa KONIEC					
Arytmetyczne:	+	_	*	/	DIV ¹	MOD ²
Relacyjne:	=	<> ³	>	<	>=	<=
Logiczne:	NIE L		JB I ⁴		I ⁴	
Przypisania:	:= (najczęściej) lub ← (rzadko)					
Wejścia/wyjścia	Wczytaj N Wczytaj T[i] ⁵			Wypisz 'Komunikat'		
Warunkowe:	JEŻELI warunek ⁶ TO instrukcja			JEŻELI warunek TO instrukcja 1 WPW⁷ instrukcja 2		
Iteracyjne:	DOPÓKI warunek POWTARZAJ instrukcje			POWTARZAJ instrukcje AŻ warunek		
Generująca przypadkowe liczby:	LOSOWA (p; k) ⁸					
Złożona:	POCZĄTEK instrukcja 1 instrukcja n					
	KONIEC;					

Uwagi:

- 1. Wielkość liter i/lub pogrubienie nie ma znaczenia, ale zwiększa czytelność pseudokodu (to samo dotyczy wcięć linii kodu i komentarzy).
- 2. W literaturze przedmiotu stosowane są także inne oznaczenia oraz dodatkowe operatory i instrukcje (np. wielokrotnego wyboru).

¹ **DIV** – wynik dzielenia całkowitego (bez reszty), np. **38 DIV 5** = **7**

² MOD – reszta z dzielenia całkowitego, np. 38 MOD 5 = 3

³ **<>** – oznacza "różne" (mat. ≠)

⁴ do zapisu koniunkcji I (ang. **AND**) równie często stosuje się operator **ORAZ**

⁵ N – znak lub napis; **T**[i] – i-ty element tablicy **T**

⁶ warunek – wykonywanie instrukcji, gdy warunek jest prawdziwy

⁷ **WPW** – w przeciwnym wypadku; działanie alternatywne (gdy **warunek** jest fałszywy)

⁸ LOSOWA (p;k) – liczba losowa z przedziału domkniętego <p;k>